

האגודה לזכויות האזרח בישראל
ע"י ב"כ עו"ד אבנר פינצ'וק ואח'
מהאגודה לזכויות האזרחי בישראל
מרחוב נחלת בנימין 75, תל אביב 65154, רמת גן, 52521
טל: 03-5608185 פקס: 03-03-5608465

העותרת

- נ ג ד -

1. **רשם החברות, רשות התאגידים, משרד המשפטים**
ע"י ב"כ עו"ד מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, ת.ד. 49333, ירושלים 91493
טל: 02-5419555 פקס: 02-5419582

2. **בי. די. איי. קופאס בע"מ**
ע"י ב"כ עו"ד פישר, בכר, חן, וול, אוריון ושות'
מרחוב דניאל פריש 3, תל אביב, 64731
טל: 03-6944290; פקס: 03-6069616

3. **קו מנחה שרותי מידע ותקשורת בע"מ**
על-ידי משרד עו"ד – ראב"ד מגריזו בנקל ושות'
משדרות שאול המלך 37, תל אביב, 64928
טל: 03-6060260; פקס: 03-6060266

4. **דן אנד ברדסטריט ישראל בע"מ**
על-ידי משרד עו"ד – מ. פירון ושות'
מרחוב אבא הלל סילבר 16, 52506
טל: 03-8540000; פקס: 03-7540011

המשיבים

כתב תשובה מטעם המשיב 1

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, מתכבד המשיב 1, משרד המשפטים (להלן גם: "המשיב" או "המדינה"), להגיש כתב תשובה לעתירה, בו יטען כי דינה של העתירה להידחות על הסף בשל השיחוי הקיצוני בה הוגשה וכן לגופה, והכל כפי שיפורט להלן.

א. פתח דבר

1. עניינה של עתירה זו, בבקשת העותרת כי בית המשפט יורה למשיב להימנע מלחתקשר עם המשיבות 2 ו-3 בחוזה להספקת שירותי מידע מתוך מאגר רשם החברות, ולתלופין לבטל כל התקשרות איתן. כן מבקשת העותרת, כי בית המשפט יורה למשיב 1 "לנקוט בכל האמצעים הדרושים כדי לגרום למשיבה 4 להשמיד את עותק מרשם מאגר החברות וכל נגזרת שלו המצויים ברשותה".
2. מעיון בעתירה עולה כי העותרת אינה תוקפת הלכה למעשה את החלטת המשיב להתקשר עם המשיבות 2 ו-3 בפטור ממכרז (או כל החלטה מנהלית אחרת), אלא את עצם השירות הניתן על ידי המשיבות 2 ו-3 (להלן גם: "הזכייניות"). עיקר טענות העותרת מופנות כנגד השימוש שמבצעות הזכייניות בעותק מאגר רשם החברות המצוי ברשותן, הכולל, לטענתה, עיבודי מידע אסורים ואספקת "שירותם נלווים" כגון "חיפוש הפוך" (חפיקת נתונים לפי פרטי יחיד

- ולא לפי חברה) בדבר החזקותיו של יחיד בחברות או כחונתו בנושא משרה בחברות. שירותים אלו, לטענת העותרת, חורגים מהסמכויות הנתונות לרשם החברות לפי החוק, ממטרות התקשרות עם הזכייניות ופוגעים בזכות היסוד לפרטיות.
3. כבר בפתח הדברים יטען המשיב כי דין העתירה להידחות על הסף בשל השיהוי הקיצוני בו הוגשה, כפי שיפורט בפרק ג' להלן.
4. דין העתירה להידחות גם לגופה וזאת מאחר שלא נפל כל פגם בהחלטת המשיב להמשיך ולהתקשר עם המשיבות 2 ו-3 על מנת שלא לגרוע מרציפות השירותים החוקיים הניתנים על ידן, וזאת עד להסדרת הנושא בחקיקה ומעבר מהסדרה חוזית בדרך של התקשרות עם זכייניות שנבחרו במכרז, למשטר רגולטורי של רישיונות כפי שמוצע בתצעת החוק.
5. בחקשר זה יובהר, כי ועדת הפטור של משרד האוצר אישרה לאחרונה את המשך ההתקשרות עם המשיבות 2 ו-3 בפטור ממכרז עד ליום 31.8.14, וזאת בהמשך לישיבה שהתקיימה בראשותו של המשנה ליועץ המשפטי לממשל (כלכלי פיסקאלי).
6. יתירה מכך, לפי חוות דעת עדכנית של מחלקת יעוץ וחקיקה במשרד המשפטים, ככל שמידע על אחזקותיו של אדם וכחונתו בנושא משרה בחברות נחוץ לתכלית של הערכת הסיכון שבהתקשרות עם חברה, שחיא תכלית מרכזית העומדת בבסיס סעיף 43 לחוק החברות, התשנ"ט-1999, הרי שהוראות חוק הגנת הפרטיות אינן אוסרות על שימוש במידע מסוג זה המתקבל ב"חיפוש הפוך" ועל מסירתו בכפוף לתנאים שיפורטו להלן.
7. בנסיבות אלו, וכפי שיפורט להלן, התנחלות המשיב והחלטתו על הארכת ההתקשרות עם הזכייניות ב"תקופת חביניים" היא ראויה, מאוזנת, מוצדקת וסבירה וככזו אינה מצדיקה התערבות בית המשפט בה.

ב. עיקרי העובדות הצריכות לעניין

8. בשנת 2001 פרסם משרד המשפטים מכרז לחפצת מידע המצוי במאגרי רשם החברות. בהליך המכרז נבחרו 3 זכייניות: המשיבה 2, בני. די. איי. ביזנס דאטה ישראל בע"מ (כיום בי. די. איי קופאס בע"מ להלן גם: "BDI"), המשיבה 3, קו מנחה שירותי מידע ותקשורת בע"מ (להלן גם: "קו מנחה"), ובזק זהב בשיתוף עם מלל. בעקבות המכרז נחתמו בשלהי 2001 חוזים עם שלוש הזכייניות (להלן: "החוזת").
- העתק חוזה בין משרד המשפטים - מדינת ישראל לבין קו מנחה משנת 2001 מצורף לתגובה זו ומסומן מש/1.
9. בהתאם לחוזה, נדרשו הזכייניות לספק מידע מתוך מאגר רשם החברות לכלל הציבור, תוך גביית אגרות העיון כמוסדר בתקנות והעברתן למדינה, בתוספת עמלה שנגבתה מן הציבור בגין השירות. מטרתו של מכרז זה היתה לספק ציבור, מנגנון נוח לקבלת מידע ממאגר רשם החברות, בנוסף לאפשרות לעיין במרשם בלשכות רשם החברות.
10. בחודש נובמבר 2001 החלו החברות הזכייניות לספק את השירות של הפצת המידע בהתאם לחוזה. החברות הזכייניות מקבלות למעשה מרשם החברות, את מאגר המידע במלואו, והן אחראיות לספק שירותים המבוססים עליו. כל מי שמעוניין לקבל מידע מרשם החברות, יכול

לפנות ישירות לחברות הזכייניות ואלו גובות את האגרות הקבועות בתקנות ומעבירות את המידע. התברר מעבירות לרשם החברות מידי חודש את תשלומי האגרות שגבו בגין הפעולות שבוצעו, תוך גביית עמלה נוספת לזכייין.

11. יצוין כי החל משנת 2007 ניתן לעיין במרשם החברות גם באמצעות אתר האינטרנט של משרד המשפטים במסגרת פרויקט "ממשל זמין".

12. עם השנים פיתחו הזכייניות שירותים הנלווים למידע הבסיסי שסופק על ידי רשם החברות על פי דין. חלק משירותים אלה, כוללים, על פי הנטען, גם שירותי "חיפוש הפוך", הפקת נתונים לפי פרטי יחיד ולא לפי חברה, בדבר החזקותיו של יחיד בחברות או כהונתו כנושא משרה בחברות. זאת במובחן משירותים המבוססים על חיפוש לפי פרטי חברה מסוימת.

13. אספקת ה"שירותים הנלווים" על ידי הזכייניות העלתה שורה של שאלות (משפטיות ואתרות) בעניין אספקת מידע נוסף זה. בשנת 2006 מינה מנכ"ל משרד המשפטים צוות מקצועי בראשות ראש הרשות למידע משפט וטכנולוגיה וראש רשות התאגידים (להלן: "הצוות"), שמטרתו הייתה לבדוק את טיבם, היקפם ומהותם של מכלול שירותי הפצת המידע מרשם החברות, מבחינה טכנולוגית, כלכלית ומשפטית.

העתק סיכום הישיבה מיום 3.12.2006 מצורף ומסומן מש/2.

14. במסגרת פעילותו, פרסם הצוות קול קורא לציבור הרחב, ושמע טענות מגורמים שונים בתחום. לאחר בחינה מעמיקה של הנושא, מסקנת הצוות הייתה כי יש עניין לציבור בהרחבת הנגישות למידע אודות חברות, המדווח על פי חוק לרשם החברות, באמצעות גורמים פרטיים שונים, וכן כי יש מקום להרחיב את מאפייני החיפוש.

15. עמדת הצוות הייתה כי יש חיוניות במשק הישראלי לשירותי מידע משוכללים אודות חברות, וכן כי יש מקום לאפשר "חיפוש הפוך", אך תוך עיגון מפורש של פעילות זאת בחוק. הצוות נוכח כי קיים צורך ב"חיפוש הפוך" אודות יחידים בין השאר למטרות של הערכת סיכון בהתקשרות עם חברות, הקטנת פרמיות הסיכון בהתקשרויות האמורות, ותרומה לוודאות ולמהימנות של העסקאות האמורות. וזאת בנוסף לתכלית המקורית של איסוף מידע ועיון במידע המצוי במאגר רשם החברות לפי פרטי כל חברה.

16. על פי המידע שנאסף, הסתבר כי בדומה למאפייני ה"חיפוש הפוך" במאגר מרשם החברות, גם המפקח על הבנקים והממונה על שוק החון, דורשים במסגרת הפיקוח השוטף שלהם כי נותני האשראי יאתרו ביחס למבקש אשראי את החברות הקשורות אליו בעץ החזקות משותף ("קבוצת לוויס"). לצורך איתור זה יש לערוך חיפוש לפי פרטי המחזיקים בחברה המבקשת, כדי לאתר את החזקות שלחם בחברות אחרות.

17. עוד יצוין, כי במהלך עבודת הצוות נערכה גם סקירה השוואתית של הדין והתקדמים הנוהגים בפועל בעניין הפצת מידע אודות יחידים הכלולים במאגרי מרשמי החברות במדינות שונות. הסקירה העלתה כי אצל רשמי חברות מחמובילים בעולם ניתנים שירותי מידע משוכללים לגבי חברות, לרבות על ידי גורמים פרטיים, וכן כי קיימת האפשרות לחיפוש לפי פרטי יחיד.

18. בסיומה של הבדיקה האמורה ובהתאם להמלצות הצוות, החלו הגורמים המקצועיים במשרד המשפטים לגבש תיקון לחוק החברות, התשנ"ט-1999, אשר נועד להסדיר את הפצת המידע ממאגר רשם החברות, לרבות להתיר, למטרות מסוימות, שימוש במידע אודות יחידים הנצבר במאגר רשם החברות.
19. על רקע ניסיון העבר, ועל מנת למנוע שימוש לרעה במידע, החסדר המוצע הגדיר מנגנון רישוי שיאפשר שליטה ואכיפה חזקים יותר ביחס לשימוש במידע. שתי השאלות המרכזיות שנדונו במסגרת הכנת התזכיר הן שאלת המטרות הלגיטימיות של שימוש במידע אודות יחידים הנצבר במרשם החברות, ועומק ההסדרה של מקבלי הרישיון לצורך וידוא שימוש במידע למטרות אלה בלבד וקיום אינטרסים אחרים הקשורים בהפצת המידע.
20. לאחר ליבון הסוגיות המשפטיות המורכבות, ביום 17.3.09 פורסם תזכיר חוק החברות (הסדרת ההחזקה והשימוש במאגר מידע על חברות), התשס"ט – 2009 להערות הציבור.
- העתק תזכיר חוק החברות (הסדרת ההחזקה והשימוש במאגר מידע על חברות), התשס"ט – 2009 מצורף כנספח מש/3.**
21. עם השלמת התליך של בחינת הערות הרבות שחתקבלו לתזכיר כמו גם גיבוש המודל הכלכלי לתשלומים שישולמו על ידי בעלי הרישיונות לאוצר המדינה, והסדרת ההיבטים התקציביים של יישום החוק, הושלמה העבודה המורכבת של גיבוש תזכיר החוק לטיוטת חוק.
22. בשלהי חכהונה של הכנסת הקודמת, ביום 15.10.12, פורסמה הצעת החוק ברשומות לאחר שטיוטת החוק אושרה בוועדת שרים לענייני חקיקה. בשל פיזור הכנסת, הצעת החוק לא הספיקה לעבור קריאה ראשונה.
- העתק הצעת חוק החברות (תיקון מס' 21) (הסדרת החזקה והשימוש במאגר מידע על החברות), התשע"ג-2012 מצורף ומסומן כנספח מש/4.**
23. בשנה האחרונה, הצעת החוק עברה בדיקה נוספת במחלקת ייעוץ וחקיקה, על ידי המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (כלכלי – פיסקלי), והמשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה) וסוכם לאחר מספר דיונים בנושא, כי יש להמשיך ולקדם את הצעת החוק בכנסת הנוכחית, לרבות האפשרות להפיק נתונים בחיפוש לפי פרטי יחיד.
24. עוד יצוין, כי עקב הגשת העתירה התעורר דיון משפטי מחודש בסוגיית הפצת המידע מרשם החברות לאור הדין הקיים, ובמסגרת זו הועלו טענות שונות, בין היתר בכל הנוגע לתכלית עריכתו של החיפוש ההפוך ולסוג המאגר שבנתונו מבוצע חיפוש כזה. לפיכך הוחלט על כתיבת תווך דעת שתתייחס לטענות אלה, על רקע מכלול הנתונים העדכניים. לחוות דעת זו נתייחס בהמשך.
25. בין לבין, ועל מנת שלא לפגוע בשירותי המידע המתקדמים והחיוניים למשק בתקופה שעד לאישורה של הצעת החוק, הוחלט להאריך את החתקשרות עם הזכייניות בפטור ממכרז לשנה נוספת.

26. לאחרונה ביום 8.12.13 אישרה ועדת הפטור במשרד האוצר את המשך החתקשרות עם הזכייניות בפטור ממכרז לפי תקנה 3(4)(ב) לתקנות חובת המכרזים. בהתאם, הוארכה החתקשרות האחרונה מיום 1.9.13 עד ליום 31.8.14.

העתק הארכת ההסכם בין מדינת ישראל לזכייניות מחדש ינואר 2014 מצורף ומסומן כנספח מ/5.

ג. עמדת המשיב

ג.1. דחייה על הסף – שיהוי

27. דינה של העתירה להידחות על הסף בגין השיהוי הכבד שנפל בהגשתה.
28. אכן, מקריאת העתירה כלל לא ברור איזו החלטה של המשיב מבקשת העותרת לתקוף, אם בכלל. כפי שעולה היטב מהעתירה, טענותיה של העותרת בנוגע ל"חיפוש הפוך" ו"יעיבודי מידע אסורים" שעושות כביכול המשיבות 2-4 במאגר מרשם החברות, הועלו על ידה כבר לפני שנים. כך למשל מציינת העותרת את חתכתבותה הענפה עם המשיבות 2-4 בעניין זה שראשיתה עוד בשנת 2009 וכן את פניותיה אל המשיב 1 בשנים 2010-2012.
29. העותרת אינה מסבירה ואינה מנמקת מדוע בחרה להגיש את העתירה במועד בו הוגשה אלא טוענת כי ל"אחרונה התחוויר לעותרת שהמשיב התקשר עם משיבות 2 ו-3 לתקופה שנגמרת ב-31.8.13" (סעיף 60 לכתב העתירה). טענה זו, בכל הכבוד, לא ניתן לקבל.
30. כפי שפורט בחלק העובדות לעיל, לאורך השנים נערכו דיונים רבים במשרד המשפטים לעניין חוקיות ה"חיפוש הפוך" והמשך ההתקשרות עם הזכייניות בזמן קידום הליכי החקיקה עיקרי הדברים פורסמו כבר בשנת 2009 במסגרת תזכיר חוק החברות (הסדרת החחזקה והשימוש במאגר מידע על חברות), התשס"ט – 2009 להערות הציבור – אשר צורף כנספח לעתירתה של העותרת (נספח 16). נוכח התמשכות הדיונים וההחלטה על קידום חקיקה מתאימה ועל מנת שלא לפגוע בשירות חיוני המסופק למשק – הוחלט להאריך כאמור את החתקשרות עם הזכייניות מעת לעת, ולאחרונה הוארכה ההתקשרות עד ליום 31.8.14.
31. משכך, די באמור בעתירה לבדה בכדי לקבוע כי העותרת השתחטה משך שנים בהגשתה וכל זאת שלא כדין ובניגוד לתקנה 3 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין) תשס"א – 2000 (להלן: "התקנות"), הקובעת כדלקמן:

"(א) עתירה תוגש במועד שנקבע לכך בדין.

(ב) לא נקבע מועד כאמור, תוגש העתירה בלא שיהוי, לפי נסיבות העניין, ולא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום שהחלטה פורסמה כדין, או מיום שהעותר קיבל הודעה עליה או מיום שנודע לעותר עליה, לפי המוקדם.

(ג) בית המשפט רשאי להאריך מועד שנקבע להגשת עתירה כאמור בתקנות משנה (א) ו-(ב), לאחר שנתן למשיב הזדמנות להגיב לבקשת החארכה, אם ראה הצדקה לכך"

32. תקנה 4 לתקנות קובעת את סמכותו של בית המשפט הנכבד לדחות עתירה מחמת שיהוי בהגשתה, זאת, אף אם זו הוגשה תוך 45 הימים הקבועים בדין להגשתה: "בית המשפט רשאי לדחות עתירה אם ראה כי בנסיבות העניין היה שיהוי בהגשתה, אף אם הוגשה בתוך המועד של ארבעים וחמישה ימים כאמור בתקנה 3(ב) או הוארך המועד להגשתה לפי תקנה 3(ג)."

33. הלכה היא כי הגשת עתירה בשיהוי ובחלוף המועד החוקי להגשתה מהווה עילה לדחיית העתירה. בעניין זה ר' ע"מ 1981/02 קיסר-הנדסה ופתוח בע"מ נ' מדינת ישראל, תק-על 2002(1) 610 (2002), שם, במסגרת דיון בבקשה לצו מניעה זמני, קבע כבוד השופט חשין כדלקמן:

"לנושא המועדים נודעת חשיבות ממעלה ראשונה לעניין הגשתן של עתירות מינהליות. ימינו אלה אינם עוד כימים שבעבר. בעבר היו נושאי משפט מינהלי באים לדיון ולהכרעה לפני הבג"ץ, ובכפיפות להוראות חוק ספציפיות לא שלטה במועדי עתירות לבג"ץ אלא מ ל כ ת השיהוי בלבד. הגשת עתירה לאחר עבור חודשים מיום היווצר העילה - לעיתים חודשים לא-מעטים - לא עצרה בעד עותרים אלא אם שינו משיבים את מצבם לרעה; וגם כך לא תמיד צלחה טענת שיהוי. עידן זה חלף-עבר ככל שהמדובר הוא בנושאי משפט מינהלי המצויים בסמכותו של בית-המשפט המחוזי בשיבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים. משהותקנו תקנות סידרי הדין; ומשנקבע מועד ספציפי ומיוחד להגשתה של עתירה לבית-משפט; זו הדרך בה שומה עלינו ללכת ואלה מועדים הוטל עלינו לכבדם."

34. בעניין זה ראה גם ע"מ (מנהליים) 2376/06 חנה דרויש נ' מדינת ישראל - מנהל מקרקעי ישראל, תק-על 2007(3), 4750, 4752 (2007) שם נקבע כדלקמן:

"העיקרון המונח ביסוד הגבלת המועד להגשת עתירה מינהלית על פי תקנה זו, הוא עיקרון שיהוי ולא התיישנות (השוו לדבריה של השופטת פרוקצ'יה בע"מ 2273/06 אי התכלת שותפות כללית נ' החברה להגנת הטבע, ניתן ביום 7.12.06, פסקאות 82, 84; דבריה התייחסו לתקנה 3 לתקנות התכנון והבניה (סדרי דין בעתירות לבית משפט לעניינים מינהליים), התשנ"ו-1996, שבוטלה בינתיים, ואת מקומה תפסה תקנה 3 לתקנות בתי המשפט לעניינים מינהליים, שבגדרה נקבעה תוראה דומה). בכך עיגן הדין החל על בתי-המשפט לעניינים מינהליים את עקרונות השיהוי, השאובים מהלכותיו של בית-המשפט הגבוה לצדק. "התכלית העומדת ביסוד התקנה היא זירוז ההליכים בעתירות מינהליות במטרה להגיע להכרעה מהירה במחלוקת שנפלה בין הפרט לרשות המינהלית" (ע"א 6365/00 בר אור נ' הוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה, מחוז צפון, פ"ד נו(4) 38, 44 (2006), וכן ראו בג"צ 940/04, אבו טיר נ' המפקד הצבאי באזור יהודה

ושמרון, פ"ד נט(2) 320, 333 (2004)). אכן, פגם משפטי שנפל בחלטת הרשות המנהלית, עשוי לגבור על טענת שיהוי, אולם גם נפסק כי "רק במקרים מיוחדים עשויה הטענה בדבר פגם משפטי להגיע לדרגת חומרה הגוברת על הנזק הנובע מן השיהוי" (בג"צ 2285/93 נחום נ' ראש עיריית פתח תקווה ואח', פ"ד מח(5) 630, 642 (1994)).

35. עוד ראה בעניין זה, בין היתר; עת"מ (י-ם) 277/10 רדיו עכשיו בע"מ נ' מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו (פורסם בנבו, פס"ד מיום 25.4.10) (להלן: "עניין רדיו עכשיו"); עת"מ (י-ם) 14067/10/10 דן בכר נ' מדינת ישראל - משרד התחבורה (פורסם בנבו, פס"ד מיום 19.5.11); עת"מ (י-ם) 30662/09/11 מוסלח עבד אלהאדי נ' מדינת ישראל - משרד הבריאות (פורסם בנבו, פס"ד מיום 24.11.11), בסעיף 5 לפסק הדין.

36. העתירה דן הוגשה כאמור בשיהוי ניכר ואף קיצוני, על כן, יש לדחות את העתירה על הסף כבר בגין השיהוי הכבד שבהגשתה.

37. יודגש כי מתן הכשר להתנהלותה זו של העותרת, יהיה בו כדי לפגוע במגבלת הזמן הקבועה בתקנות להשגה על החלטת הרשות, ובתוך כך להעלים את ההגנה שדוקטרינת השיהוי מבקשת להעניק לאינטרסים החוסים בצילה. בהקשר זה, נבקש להפנות לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) אי ברק, בבג"צ 410/78 מילס ישראל בע"מ נ' שר האוצר, פ"ד לג(1), 271, 273-272 (1979); עוד נבקש להפנות לפסק דינו של כב' הנשיא (בדימוס) שמגר, בבג"צ 588/89 יעל תכנה מערכות בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר (פורסם בנבו) (1989); לעת"מ 49642/08/10 משה גרין נ' משרד החקלאות (פורסם נבו), פס"ד זה אושר על ידי בית המשפט העליון בפסק דין מיום 28.11.11 במסגרת עע"מ 9393/10 משה גרין נ' משרד החקלאות; עת"מ 2385/09/10 דרך המלך - הסעים ומשלוחים בע"מ נ' משרד התחבורה (פורסם בנבו) (ערעור שחוגש על פסק דין זה לבית המשפט העליון נמחק ביום 15.2.11).

38. המשיב יטען, כי לא תיגרם פגיעה קשה בעקרונות שלטון החוק המצדיקה חיזוקות לעתירה חרף התקיימות השיהוי.

39. אשר על כן, די בו, בשיהוי המאפיין עתירה זו - שיהוי של ממש - כדי להכשיל העתירה. בית המשפט הנכבד מתבקש אפוא, כאמור ברישא, לדחות את העתירה על הסף מחמת פגם זה לבדו.

2.ג. דין העתירה להידחות גם לגופה

לא נמל כל פגם בהחלטת המשיב על המשך ההתקשרות במהלך "תקופת הביניים"

40. עם הגשת העתירה התקיימו אצל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (כלכלי - פיסקלי) מספר דיונים בנושא בנוכחות הגורמים הרלוונטיים, ובכלל זה, המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (חקיקה). דיונים אלו, היוו המשך לעבודת המטה הנרחבת אשר מבוצעת כאמור בשנים האחרונות במשרד המשפטים על ידי צוות מקצועי שהוקם לצורך כך ואשר הגיע לכדי מסקנה

כי יש מקום להרחיב את נתוני ומאפייני החיפוש במאגר מרשם החברות ולאפשר "חיפוש הופכי" במאגר.

41. כפי שצוין בפרק העובדות לעיל, בהתאם למסקנות הצוות המקצועי, הונחה על שולחן הכנסת הקודמת הצעת חוק אשר נועדה להסדיר את ההחזקה והשימוש במאגר המידע לרבות הסדרת "חיפוש הפוך" במאגר. הצעת החוק פורסמה ברשומות לאחר שטיוטת החוק אושרה בוועדת שרים לענייני חקיקה, אך בשל פיזור הכנסת, הצעת החוק לא הספיקה לעבור קריאה ראשונה.

42. על מנת שלא לגרוע מרציפות השירותים החוקיים הניתנים על ידי הזכיינים שהם שירותים חיוניים למשק הישראלי – הוחלט כאמור להאריך את ההתקשרות עם תמשיבות 2 ו-3 מעת לעת בפטור ממכרו וזאת עד להסדרת מתן השירותים בחקיקה.

43. ויובהר, הסיבה העיקרית שבגינה פעל משרד המשפטים בשנים האחרונות להארכת ההתקשרות עם הזכיינים הקיימים בפטור ממכרו ולא ערך מכרו חדש, היא שלדעת כל הגורמים העוסקים במלאכה יש מקום לשנות את כל הסדר הפצת המידע מרשם החברות על ידי גורמים פרטיים, ולעבור מהסדרה חוזית בדרך של התקשרות עם זכייניות שנבחרו במכרו למשטר רגולטורי של דשיונות כפי שמוצע בהצעת החוק. המשטר החדש יאפשר לגורמים נוספים לפעול בתחום ויסדיר הוראות ברורות לגבי פיקוח, סנקציות מינהליות על הפרת הוראות הרישיון והחוק, ויבטיח תמורה חולמת למדינה בגין שירותי הפצת המידע.

44. לאור כל האמור, בנסיבות העניין, בשים לב לאינטרס הציבורי ולצרכי המשק הישראלי בקבלת המידע והשירותים, ובהתחשב במכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו, הרי שהארכת ההתקשרות עם המשיבות 2 ו-3 במחלף השנים, תוך קידום במקביל של בדיקה על ידי צוות מקצועי, ולאחריה, יישום המלצותיו של הצוות בקידום של חקיקת חוק להסדרת התחום, הייתה תקינה, ראויה ומילא סבירה.

45. זאת ועוד, כפי שצוין כבר בפתח הדברים, בהתאם לחוות דעת עדכנית של מחלקת יעוץ וחקיקה, ככל שמידע על אחזקותיו של אדם וכהונתו כנושא משרה בחברות נחוץ לתכלית של הערכת הסיכון שבהתקשרות עם חברה – הרי שהוראות חוק הגנת הפרטיות אינן אוסרות שימוש במידע המתקבל ב"חיפוש הפוך" במאגר, בכפוף לתנאים שיפורטו.

46. לחלן נבקש לחתייחס לטענות העותרת לעניין חוקיות החיפוש הנעשה על ידי מי מהמשיבות במאגר מרשם החברות, ולהביא את עמדת המדינה בעניין זה בהתאם לאמור בחוות הדעת הנזכרת.

חוקיות השימוש במידע ממאגר רשם החברות והפצתו ברבים בחתך של אדם

47. לטענת העותרת, המשיבה 2 מאפשרת ללקוחותיה לקבל מידע על אחזקותיו של אדם בחברות לפי שם או תעודת זהות של אדם פלוני (חיפוש הפוך), וזאת בניגוד לדין ולהסכמים, ותוך ביצוע "עיבודי מידע" אסורים במאגר". המשיבה 2, BDI, טוענת כי היא אינה עושה כל עיבוד מחסוג הנטען בעתירה. BDI אמנם מאפשרת מתן שירות של "חיפוש הפוך" אך זאת לטענתה רק במאגר שפיתחה בעצמה על בסיס מידע שנאסף על ידה ממקורות שונים וכן מידע

מדו"חות רשם החברות שהוצאו על ידה בכובעה כחברה פרטית עליהם גם שילמה אגרה כנדרש.

48. עוד יצוין בחקשר זה, כי המשיבה 3 טוענת כי היא כלל אינה מאפשרת הפקת מידע באמצעות שאילתה על אדם פרטי, כלומר אינה מאפשרת שירותי "חיפוש הפוך", אלא אם כן הדבר התבקש על ידי גורם ממשלתי ואושר על ידי המשיב 1.

49. לפיכך, השאלה העומדת במרכז טענתה זו של העותרת (ולמעשה במרכז עתירתה) היא האם גורם שקיבל מידע מרשם החברות תוך מימוש זכות העיון האמורה (בדן, המשיבה 2), ושומר את המידע שנתקבל במאגר משלו (להלן: "מאגר צל"), רשאי לעבד מידע זה תוך התמקדות באדם פרטי והפקת הנתונים אודות כלל אחזקותיו במניות וכהונתו כנושא משרה בחברות, והאם רשאי אותו גורם למסור לאחרים את המידע האמור בהיקף נרחב ובאופן מסחרי.

50. שאלה זו מורכבת למעשה משלוש שאלות נפרדות עליהן נבקש להשיב בהתאם לעקרונות שבחוות הדעת העדכנית: האחת, האם המידע האישי בו אנו עוסקים עולה כדי "ידיעה על ענייני הפרטיים של אדם" כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות. השנייה, מהי תכלית זכות העיון במרשמי רשם החברות הקבועה בסעיף 43 לחוק החברות. השלישית, האם מסירת המידע בו אנו עוסקים משרתת את תכלית העיון במרשמי רשם החברות.

51. סעיף 43 לחוק החברות, התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות") קובע זכות עיון במרשמים אותם מנחל רשם החברות, כדלקמן:

"43. המרשמים שמנהל הרשם בלשכת הרישום יהיו פתוחים לעיון הציבור וכל אדם רשאי לעיין בהם ולקבל העתקים מאושרים מן הרשום בהם, בין באמצעות הרשם ובין באמצעות אחרים שהרשם הסמיך אותם לכך, הכל כפי שקבע השר."

52. מרשמי רשם החברות כוללים מידע אישי על בעלי המניות בחברות ונושאי המשרה בהן. על כן, בכדי לקבוע את היקף מסירתו של מידע אישי הנגזרת מזכות העיון הקבועה בסעיף 43 לחוק החברות, יש לבחון אף את הוראות הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") הנוגעות לענייננו.

53. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות אוסר על פגיעה בפרטיותו של אדם ללא הסכמתו. סעיף 2(9) לחוק מגדיר פגיעה בפרטיות, בין היתר, כ"שימוש בידיעה על ענייני הפרטיים של אדם או מסירתה לאחר, שלא למטרה שלשמה נמסרה".

54. חחוראה האמורה מגבילה את השימוש בידיעה על ענייני הפרטיים של אדם ואת מסירתה הלאה של ידיעה כאמור, בהתאם למטרה שלשמה נמסרה. סעיף 7 לחוק הגנת הפרטיות קובע כי נתונים אודות מצבו הכלכלי של אדם הם בגדר "מידע" ואף "מידע רגיש". מהוראת סעיף 23 לחוק הגנת הפרטיות עולה כי הגדרת "ענייני הפרטיים של אדם" אף רחבת מהגדרת "מידע". מכאן, שבהתאם לחוראות חוק הגנת הפרטיות, מידע אודות מצבו הכלכלי של אדם מנח גם על "ענייני הפרטיים" כמשמעותם בחוק.

55. מסקנה דומה עולה אף מפסיקת בית המשפט העליון בעא 439/88 דשם מאגרי מידע נ' משה ונטורה, פ"ד מח(3) 808, שם קבע בית המשפט כי פרטים החושפים מידע אודות מצבו הכלכלי של אדם הם בגדר ענייניו הפרטיים.

56. מאחר שמידע אודות מצבו הכלכלי של אדם הינו מבין העניינים החוסים תחת הזכות לפרטיות, הרי שהשימוש במידע זה ומסירתו מוגבלים ותחומים למטרה שלשמה נמסר המידע בהתאם להוראת סעיף 9(2) לחוק הגנת הפרטיות. הוראה זו מהווה ביטוי לעקרון "צמידות המטרה", שהוא עקרון יסודי בדיני הגנת הפרטיות, ואשר קובע כי במידע שנמסר למטרה מסוימת מותר לעשות שימוש רק לאותה מטרה ולא לשום מטרה אחרת (השווה: מ' בירנתק מרחב פרטי: הזכות לפרטיות בין משפט לטכנולוגיה 106-108 (תשע"א)).

57. ביטוי נוסף לעקרון זה בחוק הגנת הפרטיות מצוי בסעיף 8(ב) לחוק, המגביל את השימושים במידע שבמאגר מידע החייב ברישום, אך ורק למטרה שלשמה הוקם המאגר. כן ניתן למצוא ביטויים נוספים לעקרון צמידות המטרה בחקיקה אחרת, הקובעת תכליות פרטניות להעברת מידע או לשימוש בו, דוגמת חוק תביטוח הלאומי (נוסח משולב), תשנ"ה-1995 בסעיף 384א, וחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967 בסעיף 7(ה). כך גם בפרשת ונטורה שנוכרה לעיל, הותבססה הכרעתו של בית המשפט העליון במידה רבה על עקרון צמידות המטרה כפי שהוא קבוע בסעיף 9(2) לחוק הגנת הפרטיות.

58. לאור העיקרון האמור, יש לבחון עתה את המטרה שלשמה הטיל המחוקק על רשם החברות את החובה למסירת מידע, והעמיד לעיון הציבור את המידע שנאצר במרשמי רשם החברות.

59. בספרו הזכות למידע אודות החברה 5 (תתש"ס-2000) עמד י' דנציגר על מטרתו של עקרון הגילוי שבחוקי החברות ועל כך כי מטרתו לאפשר לאדם להעריך את הסיכונים הנובעים מקיום קשרים עסקיים עם החברה.

"עקרון הגילוי מנוסס בראש ובראשונה על התפיסה לפיה יש לאפשר לכל אדם לקבל מידע מקיף ככל האפשר אודות החברה. קבלת מידע זה תאפשר לו להעריך את הסיכונים הנובעים מקיום קשרים עסקיים עם החברה. בכך יהיה לא רק כדי לייעל את השוק אלא ובעיקר, להקטין את השימוש לרעה הנעשה בעקרון הגבלת האחריות..."

60. באופן דומה כותב פרופ' א' פרוקציה בספרו דיני חברות חדשים בישראל 147-149 (תשנ"ד-1994):

"הדין הקיים מחייב את מייסדי החברה לחתום על תזכיר ההתאגדות... לדין זה חשיבות רבה. הוא מאפשר לבאים במגע עם החברה לברר לעצמם מי מסתתר מאחורי מסך ההתאגדות. פעילות תקינה של השוק מחייבת כי מידע זה יהיה קל להשגה, כך שמי ששוקל להתקשר עם החברה יוכל להעדיף באופן חיובי יזמים שבנו לעצמם מוניטין, ולהעדיף באופן שלילי יזמים שנסיונות קודמים עמם לא עלו יפה... ידיעת שמותיהם האמיתיים, וכן מעניהם של החברים, חשובה

לעתים למתקשרים עם החברה לא פחות מידיעת שמותיהם האמיתיים ומעניהם של המייסדים..."

61. מחאמור עולה, כי תכלית מרכזית של העמדת מרשמי רשם החברות לעיון הציבור היא מתן מידע חיוני לציבור ביחס לחברה, ובפרט לעניין הגורמים העומדים מאחורי מסך ההתאגדות של החברה המנהלים את עסקיה, או מכוונים או משפיעים על התנהלותה. זאת, על מנת לאפשר את הערכת הסיכון שבהתקשרות עימה.

62. ואכן, במסגרת הדיונים האחרונים שנערכו במשרד המשפטים לעניין זה נטען כי החיפוש ההפוך נחוץ לצורך הערכת הסיכון שבהתקשרות עם החברות, ולא לתכלית של בירור מצבו הכלכלי של האדם הפרטי המחזיק באותן חברות. תכלית זו אף קיבלה ביטוי בהצעת החוק הנזכרת לעיל, בה נקבע בסעיף 351(ב)(2) המוצע כי בעל רשיון לא יבצע הפקת נתונים לפי פרטי יחיד ולא ימסור נתונים כאמור, אלא במקרים הקבועים בחוק, ובתם באם הוכח לו כי –

"הנתונים דרושים לצורך הערכת יכולתה של חברה לפרוע את חובותיה או לעמוד במחויבות עסקית אחרת כלפי מבקש הנתונים, לרבות לצורך מתן אשראי".

63. כלומר, "חיפוש הפוך" דרוש לצורך מניעת תופעה של שימוש במסך ההתאגדות כדרך לחסרת מצב פיננסי רעוע והיסטוריה עסקית מפוקפקת של חברות. באופן זה ישנם יחידים אשר באופן "סדרתי" מקימים חברות, מבצעים באמצעותן פעילות עסקית, וכשאלה נקלעות לחדלות פירעון, ואינן יכולות לעמוד בחתתיביותיהן, מקימים אותם יחידים חברה חדשה ומקיימים פעילות עסקית דרכה מבלי להבטיח את פירעון חובות החברה הקודמת, וכן הלאה. התוצאה היא כי פרטי החברות "החדשות" וזרות בעלי המניות או נושאי המשרה בהן אינם יכולים ללמד על הסיכון בהתקשרות עם אותן חברות. לעומת זאת, חיפוש הפוך אשר יוביל לחברות אחרות שהוקמו בידי אותם גורמים והתחקות אחר ההיסטוריה העסקית של אותן חברות יכול לתת מידע חיוני לגבי הסיכון שבהתקשרות עם החברות "החדשות".

64. לפיכך, המידע המופק מן החיפוש ההפוך משרת מטרה של מניעת שימוש לרעה בכלי של מסך ההתאגדות על מנת להימנע מפירעון חובות שנוצרו תחת מעטה האישיות המשפטית הנפרדת, ואף ביצוע של מעשי מרמה באמצעות "גלגול חברות". כמו כן, המידע חושף את הגורם המתקשר עם החברה לבעלי מניות ונושאי משרה שכשלו ואת קיומן של תביעות נגד חברות קשורות, מנחליהן או בעליהן של חברות קשורות. מכאן, כי המידע המסופק על החתזקה במניות ותפקידי ניחול של פרטים מספק אף אינדיקציה ליכולת הפירעון של החברה, לשם הערכת סיכוני ההתקשרות עם החברה או מתן אשראי לחברה.

65. לאור כל האמור, ובכלל זה הפרשנות שהובאה לעיל לתכלית העומדת ביסוד סעיף 43 לחוק החברות, עמדת המדינה היא כי ככל שחיפוש הפוך במידע שנמסר מרשם החברות אכן משרת את תכלית הערכת הסיכון שבהתקשרות עם חברה, תרי שהוא אינו אסור בהתאם להוראות חוק הגנת הפרטיות. זאת, בתנאים המצטברים הבאים, המשקפים את התכלית האמורה: האחד, מבקש המידע יצהיר כי הוא זקוק למידע לשם הערכת הסיכון שבהתקשרות

עם חברה מסוימת. השני, מבקש המידע יוכיח, להנחת דעת מוסר המידע, כי האדם אודותיו מבוקש המידע הינו בעל מניות או נושא משרה בחברה כאמור.

66. כלומר, עמדת המדינה היא כי אין מניעה כי גורמים שקיבלו כדין מידע ממאגר רשם החברות ושמרו אותו "במאגר צל" ימסרו מידע שהופק מחיפוש הפוך ב"מאגר הצל", ובלבד שיעמדו בתנאים המנויים לעיל.

67. יצוין, כי עם הגשת תשובה זו, תועבר לזכייניות הנחיית המשיב בנוגע לאופן מתן השירות של חיפוש הפוך לציבור באופן חוקי בכפוף לתנאים המנויים לעיל ובהתאם לעקרונות חוות הדעת העדכנית.

68. בכפוף לאמור, יש לדחות גם את טענת העותרת לפיה המשך ההתקשרות עם הזכייניות מהווה פגיעה בזכות יסוד בניגוד לפסקת ההגבלה שבחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו.

69. יודגש ויובהר כי הגם שלעמדת המדינה "חיפוש הפוך" בתנאים המתוארים לעיל אינו נוגד את חוק הגנת הפרטיות – אין בכך כדי לפגוע או לעכב את קידומה של הצעת החוק אשר נמצאת בעיצומה וצפויה להיות מונחת בפני הכנסת הנוכחית. ההסדר הכלול בהצעת החוק מעגן באופן מפורש את האפשרות והתנאים המפורטים לעריכת חיפוש הפוך. בנוסף מסדירה הצעת החוק באופן מפורש את הפצת המידע ממאגרי רשם החברות בידי גורמים פרטיים, תוך יצירת משטר של רישיונות ומתן כלים לרשם החברות לפיקוח על החזקת המידע והפצתו.

העתק חוות הדעת של מחלקת יעוץ וחקיקה במשרד המשפטים מצורף ומסומן מש/6.

ד. התייחסות לטענות נוספות שמעלה העותרת בעתירתה

ד.1. התקשרות עם הזכייניות היא כדין

70. לטענת העותרת, המשך ההתקשרות עם הזכייניות מהווה הפרטה שאינה כדין, וזאת, בין היתר, מאחר שהזכייניות חורגות מביצוע פעולות "טכניות" בלבד ומאחר שהמשיבות עושות במאגר כ"בתוך שלהן" תוך הפרה של הוראות החוק.

71. דין טענות אלו להידחות.

72. בכל הנוגע לטענת העותרת כי ה"חיפוש ההפוך" שמאפשרת המשיבה 4 ב"מאגר הצל" שפיתחה אינו כדין – אין לנו אלא לשוב ולהפנות לאמור לעיל בעניין חוקיותו של ה"חיפוש ההפוך" לאור הדין הקיים ובכפוף לתנאים המצוינים לעיל.

73. בכל הנוגע לטענת העותרת בדבר חריגה מביצוע פעולות טכניות – הרי שבחינה מדוקדקת של השירותים הניתנים על ידי הזכייניות, מעלה באופן ברור כי אין מדובר ב"האצלה אסורה" של סמכויות הרשם לזכייניות וכי כל תפקידן מתמצה בסיוע לרשם החברות בביצוע תפקידו על פי חוק. בבגץ 2303/90 אלי פיליפוביץ נ' רשם החברות, מו (1) 410 (פורסם בנבו, 06.01.1992), קבע בית המשפט העליון שורה של מבחני משנה לעניין אופי השירות הניתן על ידי הזכייניות, כדלקמן:

"הרשם - ולא החברות המשיבות - ממשיך להחזיק ולנהל את התיק
"הפיסי" של כל חברה וחברה תוך שכל המבקש יכול לעיין בתיק זה;

שנית, הרשם - ולא החברות המשיבות... הוא זה שמקבל את המסמכים והנתונים מהקהל והוא האוגר אותם אצלו; שלישית, הרשם - ולא החברות המשיבות - מבצע את פעולת ההקלדה, כלומר את העברת הנתונים ממצבם הפיסי אל מערכת המיחשוב, ובידו השליטה על המאגר עצמו; רביעית, הרשם - ולא החברות המשיבות - עורך את התמצית מכל הנתונים שנאגרו במחשב לגבי החברה; חמישית, הרשם מקיים בלשכתו (בירושלים ובתל-אביב) מסוף, המאפשר לקהל לעיין בנתונים בשליטתו; שישית, הרשם - ולא החברות המשיבות - מאשר את הנכונות של כל העתק והתאמתו למסמך המקורי המצוי בשליטתו; שביעית, האגרה בגין שירותיהן של החברות המשיבות לא נקבעת על-ידיהן, אלא על-ידי שר המשפטים. מערכת נתונים זו בהצטברותה מצביעה על כך, כי הרשם ממשיך לנהל את המרשם, וכי פעולתן של המשיבות, מנקודת מבטו של הרשם, היא עזרה וסיוע בביצוע תפקידו. במסגרת עזרה זו אין החברות המשיבות מפעילות שיקול-דעת מינהלי, אלא מבצעות פעולות מוגבלות בעלות אופי טכני. אמת, הרשם אינו נותן לציבור תדפיס מנתוני המחשב. שירות חיוני זה ניתן על-ידי החברות המשיבות, ועל-ידיהן בלבד. לדעת, בנסיבות העניין שלפנינו - ועל רקע תפקידי הרשם מזה ותפקידי החברות המשיבות מזה - מתן שירות זה --- סוף עמוד 433 -- - על-ידי החברות המשיבות אינו מחווה האצלת של תפקידי הרשם אליהן, אלא ביצוע תפקידי הרשם באמצעות החברות."

74. יישום המבחנים שקבע בג"צ על עניינינו, אחד לאחד, שומט, הלכה למעשה, את הקרקע תחת טיעונה זה של העותרת. רשם החברות הוא זה שמנהל את המרשם ולא החברות הזכייניות. רשם החברות הוא המוסמך לצורך ביצוע פעולות משפטיות כגון: רישום חברה, שינוי שם חברה ופעולות אחרות המקבלות את תקפן המשפטי ע"י פעולות רשם החברות ופעולות רישומיות אחרות אשר נועדו לממש את עקרון הפומביות. לצורך כך, רשם החברות הוא שמנהל תיק בנוגע לכל חברה רשומה וחוא שמקבל את הנתונים הרלוונטיים בנוגע לכל חברה ואוגר אותם אצלו.

75. יתירה מכך, רשם החברות אף מאפשר עיון מקוון באינטרנט בנסח חברה המופק מתוך מאגר הנתונים הממוחשב של רשם החברות. במסגרת הסכמי החתקשרות עם הזכייניות דורש הרשם כי תדפיסי החברה המופקים על ידי הזכייניות יהיו זהים לחלוטין לאלו המופקים על ידי הרשם, ונקבעו לעניין זה סנקציות ייחודיות במסגרת הארכת ההתקשרות (ראו סעיף 8 להארכת ההתקשרות - נספח 5 לכתב התשובה). בנוסף, ובמובחן מהזכייניות מאפשר רשם החברות לציבור עיון בתיק החברה עצמו, ובמסמכים הסרוקים המצויים בו, המהווים את חזיווחים כפי שהוגשו על ידי החברות עצמן וזאת הן בלשכת הרשם בירושלים, תוך קבלת דיסק צרוב של המסמכים בתיק החברה או תוך קבלת מסמכי החברה במייל.

76. זאת ועוד, במשרד הראשי של רשם החברות בירושלים ניתן לבצע את כל הפעולות של רשם החברות במסגרת קבלת הקהל בשעות מוגדרות, כן יצוין, כי הזכייניות אמנם גובות את

אגרות העיון ומעבירות אותן לידי המדינה, אולם גובה האגרות נקבע בהתאם לתקנות ולא על ידי הזכייניות עצמן.

77. מכל האמור עולה, כי אין מדובר ב"הפרטה שאינה כדין" אלא בסיוע טכני לרשם לצורך ביצוע תפקידו ומשכך גם דינה של טענה זו להידחות.

2.7. "מכירת" המאגר לגורמים פרטיים

78. העותרת מוסיפה וטוענת, כי "המאגר נמכר לגורמים פרטיים, לרבות המשיבה 4, אשר אינם קשורים בחוזה ואינם זכאים להחזיק במאגר" (סעיף 18 לעתירה). לטענת העותרת, המשיבה 3 מוכרת למשיבה 4 "דו"חות שינויים" שנעשים במאגר כך שלמעשה מחזיקה המשיבה 4 ב"עותק פיראטי של המאגר", וזאת בניגוד לחוזה.

79. הוראת סעיף 4(יא) לחוזה, קובעת כי הספק מתחייב **יאל להסב לאחר חוזה זה או חלק ממנו ולא להעביר לאחר כל זכות או חובה הנובעת מחוזה זה**. מטרת הוראה זו ברורה והיא נועדה למנוע מצב בו הזכייין אינו מספק את מתן השירות בעצמו, אלא נעזר ב"מיקור חוץ" - גורם אחר אליו הוא מעביר את המאגר לצורך מתן השירות לו הוא מחויב.

80. בתשובתה, טוענת המשיבה 3 כי מעולם לא העבירה את המאגר שברשותה לאף גורם, וכי היא מספקת למשיבה 4 כמות מוגדרת של שאילתות בהתאם להזמנתה ובחתימתה להוראות החוזה. המשיבה 3 מוסיפה וטוענת כי אף אין באפשרותה לסרב לספק למשיבה 4 שאילתות, שכן היא מחויבת לעשות זאת במסגרת החוזה.

81. מתשובתה של המשיבה 3 עולה כי היא לא הסבה את חובותיה או זכויותיה הנובעות מהחוזה למשיבה 4, וממשיכה לבצע בעצמה את השירות הנדרש בהתאם לחוזה. למשיבה 4 אין גישה ישירה למרשמים שמנהל רשם החברות ועל פי הנטען היא פונה למשיבה 3 בשאילתות לצורך עדכון המידע שברשותה. בנסיבות אלו, ובכפוף להעברת תשלום אגרה כדין בגין השאילתות המופקות עבור המשיבה 4, נראה כי הפקת המידע עבור המשיבה 4 אינה חורגת מהדין.

82. כאן המקום לשוב ולהזכיר, כי שלדעת כל הגורמים העוסקים במלאכה יש מקום לשנות את כל הסדר הפצת המידע מרשם החברות על ידי גורמים פרטיים, ולעבור מהסדר חוזית בדרך של התקשרות עם זכייניות שנבחרו במכרז למשטר רגולטורי של רשימות כפי שמוצע בהצעת החוק. המשטר החדש יאפשר לגורמים נוספים, דוגמת המשיבה 4, לפעול בתחום ויסדיר הוראות ברורות לגבי פיקוח, סנקציות מינהליות על הפרת הוראות הרישיון והחוק, ויבטיח תמורה הולמת למדינה בגין שירותי הפצת המידע.

ה. העדר פגם מינהלי

83. מן המקובץ לעיל עולה, כי לא נפל כל פגם בהחלטת המשיב על המשך ההתקשרות בתקופת הביניים, בשים לב לחיוניות השירות הניתן למשק, הליכי החקיקה ועבודה המטח המאומצת שנעשתה בנושא. בנסיבות העניין וודאי שהחלטה זו לא תרגה ממתחם הסבירות. הלכה איתנה היא כי בית המשפט הנכבד מעביר תחת שבט הביקורת השיפוטית את ההחלטה המנהלית ובוחן את סבירותה. אין המדובר בהחלפת שיקול הדעת של הרשות המנהלית בשיקול דעתו של בית המשפט הנכבד, ר' רע"ב 1663/98 בנימין בן נחמיה יאיר נ' נציב שירות בתי הסוהר,

תק-על 98(2) 322 ; בג"צ 4539/94 ד"ר נקסה נביל נ' ד"ר אפרים סנת ואח', פ"דמח(4) 778 ; פ"ד מח(3) 542.

84. דהיינו, בית המשפט יבחן החלטה על פי עילות חביקורת השיפוטית, אך אין הוא משמש ערכאה המחליטה במקום הרשות, הוא אינו שוקל את שיקוליה ולא ימיר את שיקול דעת הרשות בשיקול דעתו שלו (ראה גם בג"צ 93/194 ח"כ גונן שגב נ' שר החוץ ואח' פ"ד מט (57) 57). כל זאת במשנה תוקף כשמדובר בגוף מקצועי, המרכז את הידע בעניין ואשר הוקם למטרה זו בלבד. בית משפט נכבד זה, מוסמך לבדוק אם נפל פגם מנהלי בשיקול הדעת ואו בסבירות החלטת הוועדה ורק משנמצא כזה ידרש לעניין כולו.

85. העותרת לא הרימה את נטל הראיה ולא הפריכה את חזקת כשירות ותקינות פעולותיהן של הגופים המוסמכים ולפיכך דין העתירה להידחות.

86. משלא נפל כל פגם מינהלי בהחלטת המשיב, עומדת לו חזקת התקינות המנהלית, וגם בשל כך דין העתירה להידחות.

אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה על הסף ולחלופין לגופה ולחייב את העותרים בהוצאות משפט ושכר טרחת עוה"ד בחוק.

ק כ"י
תומר פרידמן, ע"ד
פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

יום ראשון 09 פברואר 2014, ט' אדר א תשע"ד.